

De kracht van Zijn opstanding Lukas 24.1-12

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2013, 2016; Arnhem-Nijmegen 2019

Halleluja! Christus is opgestaan. Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

De apostel Paulus schreef ongeveer twintig jaar na die heerlijke paasmorgen in zijn brief aan de gemeente in Filippi dat het zijn verlangen was: ‘om Hem te kennen, en de kracht van Zijn opstanding.’ (Filippenzen 3.10)

Paulus wil de ‘kracht’ van Zijn opstanding kennen. Het Griekse woord voor kracht is *dunamis* — ons woord dynamiek en ook dynamiet komt van dat woord.

De opstanding van Jezus is als dynamiet dat oude ideeën, mindere machten en zelfs de spinnenwebben in ons denken wegblaast. En zij maakt ons tot mensen die kracht vanbinnen hebben. Zij geeft ons innerlijke kracht.

Wat er op die paasmorgen gebeurde, was buitengewoon krachtig. Laten we enkele ogenblikken stilstaan bij de kracht van de opstanding van Christus. Het was — één — een machtige gebeurtenis, zij heeft — twee — een krachtige betekenis, en — drie — zij geeft ons vandaag kracht.

1. Een machtige gebeurtenis

Allereerst was het een machtige gebeurtenis.

De discipelen van Jezus zaten dicht bij elkaar, terneergeslagen en bang. Jezus was dood.

En hun angst was, neem ik aan, dat de Joodse leiders, nadat de sabbat voorbij was, nu misschien achter hen aan zouden gaan — de volgelingen van Jezus.

Je zou de discipelen kunnen omschrijven als bang, verward, terneergeslagen en zonder richting. Laten we het erover eens zijn dat dit gevoelens waren die onder hun omstandigheden heel begrijpelijk waren. Alles leek verloren.

Gevoelens die wij soms ook hebben wanneer de dingen in ons leven en om ons heen helemaal verkeerd lijken te gaan.

De eerste volgelingen van Jezus die dapper genoeg waren om in de vroege ochtend de straat op te gaan, waren vrouwen. Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jezus. Misschien waren zij wat minder bang dan de mannen.

Toen zij bij het graf kwamen, zagen zij dat de steen die de ingang van het graf bedekte, was weggerold. Er was iets buitengewoon krachtigs gebeurd.

Johannes beschrijft het wat nauwkeuriger en schrijft dat de steen was weggenomen. Alsof iemand hem uit zijn groef had getild.

Mattheüs beschrijft hoe dat gebeurde. Hij schrijft: ‘En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want een engel van de Heere daalde neer uit de hemel, kwam erbij en wentelde de steen van de ingang weg en ging erop zitten.’

Er was iets buitengewoon krachtigs gebeurd. De Romeinse bewakers waren volkomen machteloos tegenover zoveel goddelijke kracht.

Daarna spraken twee mannen in schitterende kleding met de vrouwen bij het graf. Hun verschijning was zo indrukwekkend dat de vrouwen uit angst hun gezicht naar de aarde bogen.

En dan die woorden van deze twee boodschappers van God... ‘Waarom zoekt u de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.’

Halleluja! Christus is opgestaan.
Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

De vrouwen gingen vervolgens terug naar de groep angstige discipelen, die nog steeds bij elkaar zaten en de deuren stevig gesloten hielden. Toen de vrouwen hun vertelden wat er bij het graf was gebeurd, dachten zij dat het maar een ‘kletspraatje’ was. Dat is de nette Bijbelse manier om te zeggen: ‘onzin’.

De vrouwen geloofden wat zij hadden gezien; de mannen niet. Dat lijkt normaal te zijn. Wereldwijd lijken vrouwen, zelfs vandaag de dag, actiever te zijn in geloofszaken, en wij mannen kunnen van hen leren!

Maar toen leken Petrus en Johannes ervan overtuigd dat er iets vreemds was gebeurd — misschien had iemand het lichaam gestolen?

Dus haastten zij zich naar het graf, en daar zagen zij iets buitengewoon krachtigs. Zij zagen de linnen doeken afzonderlijk liggen.

Denk eraan hoe Jozef van Arimathea en Nicodemus, na de dood van Jezus, Zijn lichaam naar een graf hadden gebracht. Zij hadden het lichaam van Jezus in een linnen doek gewikkeld en die linnen windsels gevuld met vijftientig kilo mirre en aloë.

Zoveel specerijen. In die tijd werden die alleen gebruikt voor zeer belangrijke mensen.

Merrill Tenney, een voormalige Amerikaanse hoogleraar Nieuwe Testament en Grieks, legt de grafdoeken als volgt uit:

Bij het voorbereiden van een lichaam voor de begrafenis volgens Joods gebruik werd het gewoonlijk gewassen en rechtgelegd. Vervolgens werd het strak omwikkeld met stroken linnen van ongeveer dertig centimeter breed, van de oksels tot de enkels. Geurige specerijen,

vaak met een kleverige samenstelling, werden tussen de lagen of vouwen gelegd. Zij dienden gedeeltelijk als conserveringsmiddel en gedeeltelijk als een soort cement dat de linnen doeken aan elkaar hechtte tot een stevige bedekking.

Dit is belangrijk om te begrijpen wat Petrus in het graf zag. Hij zag ‘de linnen doeken afzonderlijk liggen’.

Allereerst: als mensen het lichaam van Jezus hadden gestolen, zouden zij nooit de linnen doeken in het graf hebben achtergelaten. Dat zou veel te veel tijd hebben gekost — omdat de doeken door de specerijen als het ware tot cement om Zijn lichaam waren geworden. Het was als een ijzeren cocon om het lichaam van onze Heere.

Dus wat zag Petrus? Sommigen denken dat hij de linnen cocon in de vorm van het lichaam van Jezus zag. Anderen denken dat Petrus zag dat al het linnen netjes was afgewikkeld.

Hoe het ook zij, het lichaam was weg. Petrus zag met zijn eigen ogen de uitwerking van de kracht van de opstanding van Jezus. Jezus had eenvoudigweg alles wat Hem kon tegenhouden achtergelaten.

Hier hebben we het explosieve, krachtige verhaal: het graf is leeg, het lichaam is niet weggerukt, de steen is met grote kracht van het graf weggenomen — en dat ondanks de vele Romeinse soldaten die de plaats bewaakten.

Petrus ging terug naar de andere discipelen. Wat vertelde hij hun?

Halleluja! Christus is opgestaan. Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

2. Wat betekent dit?

Maar wat betekent dit alles nu voor ons?

De dood is sterk, een verschrikkelijke vijand, en uiteindelijk zullen wij allemaal de strijd verliezen. Maar wij hebben hoop voorbij het graf, omdat onze God en Jezus Christus sterker zijn dan de dood!

Wij hebben hoop voorbij dit leven.

Maar de opstanding van Jezus geeft ons ook hoop in dit huidige leven.

Laat me u vragen: wat is sterker, uw zorgen of de dood? Ja, de dood is sterker.

Uw zorgen kunnen ophouden, maar de dood is onvermijdelijk.

Wat is sterker, uw ziekte? Of de dood?

Wat is sterker, uw financiële problemen of de dood?

Wat is sterker? Terrorisme of de dood?

Wat is sterker, die vervelende baas van u of de dood?

Wat is sterker, de Brexit of de dood?

Wat is sterker, hoe neerslachtig u zich voelt, of de dood?

De dood is sterker dan alle problemen waarmee wij te maken kunnen krijgen. De dood maakt al die problemen ongedaan, veegt ze weg, en de dood is het einde. De dood neemt ons allemaal mee. De dood is het enige zekere in het leven. Wij zullen allemaal sterven.

Welnu, het andere zekere is dat de belastingdienst ons allemaal weet te vinden. Maar zelfs de Belastingdienst is niet zo machtig als de dood...

Maar als de dood sterker en verwoestender is dan uw problemen, uw ziekte, uw baas, uw angst voor terrorisme, uw angst voor morgen, dan hebben wij grote hoop.

Want Jezus heeft de dood overwonnen. Hij heeft laten zien dat Hij sterker is dan onze grootste vijand.

Halleluja! Christus is opgestaan. Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

Dit betekent dat Jezus — onze Heere — machtiger is dan welk probleem ook waarmee u vandaag of morgen te maken krijgt.

3. Wat moeten wij dan doen?

Kijk allereerst opnieuw naar het lege graf.

Waar is Jezus? Hij leeft! Sterker dan de dood, sterker dan onze vijanden, sterker dan onze problemen, sterker dan onze zorgen.

Wanneer wij door moeilijke tijden gaan, moeten wij onszelf aan de feiten herinneren. En het belangrijkste feit in onze menselijke geschiedenis is dat het graf van Jezus leeg is.

Daarom kunnen wij op Hem vertrouwen en op de kracht van Zijn opstanding. Breng uw zorgen, uw problemen, uw verdriet en uw tranen bij Zijn voeten... Omdat Hij leeft, kunnen wij de dag van morgen tegemoetzien. Wij zijn mensen van hoop.

Besef dat al die problemen waarmee u te maken hebt, problemen zijn aan deze kant van het graf. Maar Jezus heeft laten zien dat Hij de macht heeft om ons aan de andere kant van het graf wakker te maken, tot een nieuw leven.

Dat maakt ons niet blind en doof voor het lijden in dit leven. Maar het geeft ons wel hoop.

En zelfs midden in onze stormen kunnen wij ons verheugen. Onze Heere is altijd sterker; Hij zorgt voor u, nu en tot in eeuwigheid, want de dood is niet het einde.

Halleluja! Christus is opgestaan. Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

Het allerbelangrijkste voor ons is daarom dat wij voortdurend met Hem verbonden blijven. Hij is het Leven, Hij is machtig, Hij is onze hoop. Verbonden zijn met Hem betekent dat wij veilig zijn! Het betekent vergeving, het betekent dat God naar u kijkt zoals Hij naar Jezus kijkt, Zijn volmaakte en rechtvaardige Zoon. Het betekent dat u eeuwig leven hebt met onze Heere Jezus Christus.

Waar is Jezus nu? Op de troon van God. Dit vieren wij op Hemelvaartsdag, over veertig dagen. Hij is bij God op Zijn troon, en daar zult u zijn als u met Hem verbonden blijft. In zekere zin zijn wij daar vandaag al. Wij zijn met Hem gezet in de hemelse gewesten, schrijft Paulus aan de Efeziërs.

Dat is niet bedoeld om ons blind te maken voor het kwaad van vandaag, maar dit besef — dat wij bij de eeuwige werkelijkheid horen — geeft ons wel een volkomen hoopvolle kijk op de richting waarin ons leven gaat.

Conclusie

Niets, zelfs de dood niet, kan ons scheiden van de liefde van God.

Daarom vieren wij met vreugde en vertrouwen de opstanding van Jezus. Door Zijn machtige opstanding heeft Hij laten zien dat alles waarvoor wij in leven en sterven bang kunnen zijn, niet zo machtig is als Jezus Christus, onze Heere. Ons leven is veilig in Zijn handen, nu en voor altijd.

Halleluja! Christus is opgestaan. Christus is waarlijk opgestaan, halleluja!

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.